

De huisknecht en andere scabreuze vertellingen.

Jan Vander Laenen

ISBN 9789490952020

NUR 303

€ 17,50

216p.

Verschijnt op 1 maart 2011
bij uitgeverij 't Verschil, Antwerpen
verdeling: EPO Distributie

De voornaamste drijfveer in het leven van Jan, de hoofdpersoon in deze raamvertelling, is het verkennen van de verschillende verschijningsvormen die Eros kan aannemen – en daar vervolgens in de eenzaamheid van zijn appartement verslag van doen.

Aan die eenzaamheid komt een einde wanneer een Maghrebijnse engel op het toneel verschijnt: Mimoun, een bloemenverkoper, en als personage mijlenver verwijderd van het versleten clichébeeld dat de meeste westerlingen van Marokkanen hebben. Ze trekken elkaar aan en stoten elkaar af, maar vechten ook samen tegen het klassenverschil en het racisme binnen de homoscene zélf.

Deze raamvertelling bevat een waaier aan verhalen waarin Jan gestalte geeft aan zijn seksuele obsessies. Mimoun wordt de aandachtige en medeplichtige luisteraar en laat zich letterlijk meeslepen door de duizend-en-een verhalen van zijn minnaar/auteur. Ook voor de lezer vloeien werkelijkheid en fantasie ongemerkt in elkaar over.

Jan Vander Laenen (1960) schreef eerder onder het pseudoniem Antoine Wiertz.

Jan Vander Laenen: de Vlaamse Michal Witkowski.

Het boek is te vergelijken met Michal Witkowski's *Lubiewo. Grote Poolse Nichtenatlas*, een boek waarin de controversie niet wordt geschuwd en de homoscene genadeloos maar met humor wordt neergezet in een caleidoscoop aan verhalen. Omdat de Latijnse stijl van Vander Laenen beter werd gesmaakt in andere landen, en in Vlaanderen geen enkele uitgeverij het waagde zijn schaamteloze verhalen uit te geven, verscheen *De huisknecht* eerst in Italië (*Il servitore*) en werden Engelse vertalingen van zijn erotische verhalen gepubliceerd in Amerikaanse verhalenbundels en op internet.

Ondertussen is het Vlaamse literaire landschap hopelijk eindelijk klaar voor zijn boeken.

Verdeling België: EPO Distributie – bestellingen via www.boekenbank.be of www.epo.be

Verdeling Nederland: 't Verschil – info@verschil.be – T&F: +32-32260804

Interview in Brusselnieuws.be

bron: <http://www.brusselnieuws.be/cultuur/geen-interesse-voor-boeken-jan-vander-laenen>

Geen interesse voor boeken Jan Vander Laenen?

zaterdag 11 december 2004, 15u08

"Ben ik te Latijns? Zijn mijn zinnen te barok?" De auteur Jan Vander Laenen vraagt het zich in de loop van ons gesprek een paar keer af. De Italiaanse uitgeverij Zoe heeft *Il servitore* (De huisknecht) met succes gepubliceerd en de Amerikaanse filmproducent Denise David heeft net voor de zomer een optie genomen op *The Card Game*, een filmscenario. Maar in Vlaanderen komt Vander Laenen niet (meer) aan de bak.

Dat Vlaanderen helemaal geen pap lust van Vander Laenens geschriften, klopt evenwel niet. Zijn eerste drie boeken - *Een vonk van genie*, *Gevaarlijke liefdes* en *Het nimfomane huwelijk* - gepubliceerd onder het pseudoniem Antoine Wiertz, werden alle drie bij de uitgeverij Facet uitgegeven, maar dat is inmiddels meer dan tien jaar geleden. "Van mijn debuut zijn om en bij de duizend exemplaren verkocht," zegt Vander Laenen. "Dat was veelbelovend." Maar de Antwerpse uitgeverij Facet specialiseert zich tegenwoordig in het uitgeven van kinderboeken, zegt hij met spijt in de stem.

De schone slaper - het titelverhaal is ook in het Frans verschenen - is het laatste boek dat in het Nederlands werd uitgegeven, bij de uitgeverij Kramat. "Ik frequenteer geen middens waar je uitgevers tegen het lijf loopt, ik ben niet goed in public relations. Soms vraag ik me af: ben ik wat wereldvreemd aan het worden? Ik zit het liefst achter mijn computer te schrijven."

In bed met de kerstman

Vander Laenen werkt nu aan zijn zesde boek, een verhalenbundel. Collega-vertalers hebben de eerste zes verhalen al in het Italiaans vertaald. Een paar van die verhalen zijn op een gespecialiseerde webstek gepubliceerd. "De reacties zijn positief," zegt Vander Laenen. De titels verraden de thematiek: 'In bed met de kerstman' en 'De geur van een pooier'. Zestig procent van zijn verhalen is homo-erotisch getint. Is de Vlaamse markt te klein in vergelijking met de Italiaanse? Of is erotische literatuur hier minder populair? Bij de presentatie van *Il servitore*, dat in Napels en in Rome voorgesteld werd, werd hij uitgenodigd om te vertellen over het homoleven in Brussel. In het Brusselse Regenbooghuis daarentegen is hij nog nooit uitgenodigd. Wel staat hij op de affiche van een literair evenement van Café Dada in januari.

Heimwee in Hollywood

Waarom schrijft Vander Laenen niet meteen in het Italiaans? Hij werkt als freelance vertaler Italiaans-Nederlands en heeft 21 jaar lang een Italiaanse vriend gehad. Hij beheerst de taal. Vander Laenen: "Ik geef toe dat mijn geschriften nogal hybride kunnen overkomen, ik kom uit een Frans getint bourgeoismilieu. Op de boekenbeurs van Frankfurt heb ik eens de opmerking 'Tes écrits sont très français' gekregen. Maar ik hou te veel van mijn taal om in het Italiaans te schrijven."

Die Latijnse oriëntatie kwam ook naar boven toen hij vorige zomer naar Hollywood ging om een optie te tekenen voor twee filmscenario's, een komedie en een thriller. Vander Laenen: "Toen de optie getekend was, heb ik het eerste vliegtuig terug genomen. Ik voelde me helemaal niet op mijn gemak in Los Angeles. Omdat mijn Engels niet zo goed is? Ach, ik had gewoon heimwee."

In tegenstelling tot zijn romans en verhalenbundels zijn de scenario's van Vander Laenen mainstream. *Oscar Divo*, een comedy, speelt zich af aan de Azurenkust, de thriller, *The card game*, in een onbestemde stad. "Elke stad met een metro komt in aanmerking," licht Vander Laenen toe. "Waarom dus niet Brussel?" Het scenario speelt zich af in het milieu van waarzeggers die bewust foute voorspellingen doen, met alle gevolgen van dien. "Ik interesseer me nogal voor occulte wetenschappen," vertelt Vander Laenen. "Een goede vriendin, die ondertussen zeventig is, is waarzegster. Ik neem het niet zo erg au sérieux, maar het fascineert me wel."

Antoine Wiertz

De negentiende-eeuwse schilder Antoine Wiertz, van het gelijknamige museum in de Vautierstraat, loopt als een rode draad door het werk en het leven van Vander Laenen, die onder andere kunstgeschiedenis heeft gestudeerd. Hij publiceerde zijn eerste drie boeken onder het pseudoniem Antoine Wiertz, hij was gids in het museum en werkt ook aan een toneelstuk over de schilder. "Het is een prachtig museum," zegt Vander Laenen. In De Belgische beeldende kunsten uit de 19de en 20ste eeuw van Paul Piron wordt Wiertz omschreven als een bizarre en geëxalteerde figuur die nu opnieuw interesse wekt door zijn grillige fantasie. Misschien moet Vander Laenen overwegen om opnieuw onder het pseudoniem Antoine Wiertz te publiceren? Slaat homo-erotische literatuur beter aan in Italië dan in Vlaanderen?

Danny Vileyn © Brussel Deze Week